

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«25» січня 2023 року

Слідчий 2 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України молодший лейтенант юстиції Риженко Володимир Анатолійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42022000000000615, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань від 24.05.2022, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Соболевському Григорію Григоровичу, громадянину України, який народився 02.02.1963 у м. Маріуполь, Донецької області, зареєстрованому та фактично проживаючому за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Простора, буд. 32, який не є особою, щодо якої здійснюється особливий порядок кримінального провадження, передбачений ст. 480 КПК України,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), вчиненими громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації рішень держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора за попередньою змовою групою осіб, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянин України Соболевський Григорій Григорович, виконуючи функції першого заступника директора так званого державного унітарного підприємства так званої Донецької народної Республіки «Адміністрація морського порту міста Маріуполя» (ОДРН 1229300130498, розташоване за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, проспект Луїна, 99), яке утворено відповідно до розпорядження голови «ДНР» Пушиліна Д.В. від 21.04.2022 № 25, вчинив умисний злочин за наступних обставин.

Верховною Радою УРСР 24.08.1991 схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – Україна. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 зазначено, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V

цієї Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями Конституції України передбачено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою (ст. 1), суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою (ст. 2).

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками РФ з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької

області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організацій, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

У результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів РФ на тимчасово окупованих територіях Донецької області, які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» від 18.01.2018 № 2268-VIII, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» від 17.03.2015 № 254-VII та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» від 16.09.2014 № 1680-VII визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 07.11.2014 № 595, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

В подальшому, 14.05.2014 на тимчасово окупованій території Донецької області представниками «ДНР» прийнято документ з ознаками нормативності так звану конституцію Донецької народної республіки. Відповідно до вказаного документу, одним із так званих «органів влади ДНР» є «голова Донецької народної республіки», який:

- є найвищою посадовою особою та головою виконавчої влади «Донецької Народної Республіки»;
- в установленому порядку вживає заходів щодо захисту прав і свобод людини та громадянина, забезпечує узгоджене функціонування та взаємодію органів державної влади «Донецької Народної Республіки»;
- відповідно до цієї «Конституції» та «законів Донецької Народної Республіки» визначає основні напрями розвитку «Донецької Народної Республіки»;
- представляє «Донецьку Народну Республіку» у відносинах з іноземними державами, при цьому він має право підписувати міжнародні договори від імені «Донецької Народної Республіки»;
- протягом терміну своїх повноважень не може бути «депутатом Народної Ради Донецької Народної Республіки» та не може обіймати жодних інших посад у державних та громадських органах, підприємницьких структурах;
- має недоторканність.

Крім того, єдиним постійно діючим законодавчим органом, відповідно до так званої конституції «ДНР», визначено так звану народну раду «ДНР», а також

уповноважено на підготовку та прийняття так званих нормативно-правових актів, відповідно до яких встановлюється адміністративно-територіальний устрій «ДНР».

В той час, головним виконавчим органом самопроголошеної «ДНР» визначено так звану раду міністрів «ДНР».

Надалі, з метою повномасштабного військового вторгнення, починаючи з 2021 року по лютий 2022 року на території РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованій території України сконцентрувались значні сили ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм іррегулярні угруповання.

У подальшому, 24 лютого 2022 року, президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції».

Того самого дня, 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та фактично застосовуючи її, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській та інших областях, де здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та окупували частину вказаної території, у тому числі частину Херсонської області.

У зв'язку з цим на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022, затвердженим Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX (з урахуванням змін, внесених указами Президента України), в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, який триває по цей час.

Факт повномасштабного збройного вторгнення не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральна асамблея ООН ES-11/1 від 02.03.2022 "Про агресію проти України", п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи "Наслідки агресії Російської Федерації проти України", п. п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі "Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього" (Україна проти РФ) та ін.).

Викладене дозволяє зробити висновок, що з моменту установлення РФ з застосуванням збройних формувань контролю над об'єктами нафтогазовидобування України 19 лютого 2014 року та над територією АРК та м. Севастополя, включаючи військові об'єкти та органи державної влади, видачу РФ розпоряджень населенню, що проживає на території АРК та м. Севастополя та подальшу заміну державної влади на вказаній території Російською Федерацією, розміщення РФ військових сил на вказаній території з метою забезпечення влади РФ з 20 лютого 2014 року, розпочався міжнародний збройний конфлікт між Україною та РФ, який триває до цього часу.

Таким чином Пушилін Д.В., який 07 вересня 2018 року за рішенням так званої народної ради «ДНР» був уповноважений на тимчасове виконання обов'язків керівника так званої Донецької народної республіки та, в

подальшому, за результатами так званих виборів, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 20.11.2022, був обраний так званим головою «ДНР», діючи з метою координації діяльності так званої ради міністрів «ДНР», а також відомств, які були утворені в її структурі відповідно до так званої конституції «ДНР», 03.12.2018 видав наказ № 103, відповідно до якого призначив Крамаренка А.О. так званим міністром агропромислової політики та продовольства та наказ № 113, згідно з яким Подліпанов Д.В. зайняв посаду так званого міністра транспорту «ДНР».

В подальшому, після початку повномасштабного військового вторгнення військовослужбовців ЗС РФ, голова «ДНР» Пушилін Д.В., діючи з метою забезпечення окупаційного режиму і виконання на тимчасово окупованих територіях Донецької області функцій, властивих органам державної влади, 06.04.2022 видав наказ № 123, відповідно до якого головою так званої адміністрації «ДНР» в місті Маріуполь призначено Іващенко К.В. та, в подальшому, уповноважено на здійснення адміністративних та управлінських функцій.

Також, у не встановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 21.04.2022, невстановленими досудовим розслідуванням представниками вищого політичного керівництва держави-агресора прийнято рішення про широкомасштабне примусове протиправне заволодіння матеріальними активами суб'єктів господарювання у сфері агропромислового комплексу та металургійної галузі України шляхом введення зовнішнього управління і фактичної конфіскації активів підприємств, власники яких виїхали з тимчасово окупованої території та відмовились співпрацювати з окупаційною владою країни-агресора.

З метою реалізації зазначеного протиправного рішення на тимчасово окупованій РФ території України, зокрема тимчасово окупованій території Донецької області, невстановленими досудовим розслідуванням представниками державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями, проведено зустрічі з так званими представниками окупаційної влади «ДНР», зокрема головою так званої Донецької народної республіки Пушиліним Д.В., так званим міністром транспорту «ДНР» Подліпановим Д.В., так званим міністром агропромислової політики та продовольства «ДНР» Крамаренком А.О., головою так званої адміністрації міста Маріуполь Іващенко К.В. та іншими невстановленими на даний час особами, під час яких представники країни-агресора довели злочинний план реалізації прийнятого ними рішення щодо широкомасштабного примусового протиправного заволодіння матеріальними активами суб'єктів господарювання у сфері агропромислового комплексу та металургійної галузі України, який, серед іншого, включав: встановлення суб'єктів господарської діяльності на тимчасово-окупованій території Донецької області, власники яких виїхали з тимчасово окупованої території Донецької області чи відмовились співпрацювати з окупаційною владою країни-агресора; видачу та реалізацію рішень окупаційної адміністрації про вилучення (конфіскацію) і передачу майна зазначених підприємств у зовнішнє управління підконтрольним суб'єктам господарської діяльності чи створених окупаційною

адміністрацією так званих державних підприємств; передачу у тимчасове управління майнових активів Державного підприємства «Маріупольський морський торговельний порт», в тому числі сільськогосподарської агропромислової продукції, яка зберігалась у зернових терміналах та металопродукції, а також призначення так званих керівників із числа представників окупаційної адміністрації, чи осіб, які добровільно надали згоду на допомогу державі-агресору; організація роботи цих підприємств у інтересах держави-агресора, а також майнових активів, які протиправно вилучались, у тому числі із залученням збройних формувань для придушення спротиву працівників та забезпечення примусового виконання робіт; облік продовольчої продукції, документальне оформлення так званих господарських угод із її постачання; вилучення з місць зберігання та вивезення продовольчої продукції з тимчасово-окупованої території України до РФ, тимчасово окупованої території АРК з метою передачі представникам держави-агресора, постачання за встановленими цінами компаніям-резидентам РФ, визначеним державними органами і структурами РФ, функціонально відповідальними за управління тимчасово окупованими територіями, і подальшого експорту з морських портів РФ та тимчасово окупованої території АРК до інших країн.

Отримавши від невстановлених досудовим розслідуванням представників державних органів і структур РФ функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями вказівку про вчинення дій, спрямованих на допомогу державі-агресору, голова «ДНР» Пушилін Д.В. видав розпорядження від 21.04.2022 № 25, відповідно до якого на території захопленого Державного підприємства «Маріупольський морський торговельний порт» (код ЄДР 01125755) утворено так зване державне унітарне підприємство «Адміністрація морського порту Маріуполя» (ОДРН 1229300130498, розташоване за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, проспект Луніна, 99) (далі ДУП «Адміністрація морського порту Маріуполя»), та призначено директора – Швацького П.О., якого в подальшому, уповноважено на управління та розпорядження майновими активами, у тому числі продовольчою продукцією, яка відповідно до договорів перевалки та відвантаження зберігалась на території порту.

Надалі, голова так званої адміністрації міста Маріуполя Іващенко К.В., діючи за попередньою змовою та згодою з Пушиліним Д.В., Подліпановим Д.В., Крамаренком А.О., Швацьким П.О. та іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 31.05.2022, з метою забезпечення функціонування так званого державного унітарного підприємства «Адміністрація морського порту Маріуполя», формування внутрішньої структури управління останнього, залучив до протиправного злочинного плану Соболевського Г.Г., якого, в подальшому, відповідно до рішень представників окупаційної влади міста Маріуполя призначено першим заступником директора так званого державного унітарного підприємства «Адміністрація морського порту Маріуполя», а також уповноважено на забезпечення реалізації злочинного рішення представників вищого політичного керівництва держави-агресора щодо широкомасштабного

заволодіння майновими активами представників агропромислового комплексу та металургійної галузі України.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, Пушилін Д.В., діючи за попередньою змовою з Подліпановим Д.В., Крамаренком А.О., Швацьким П.О. та іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами видав постанову від 03.06.2022 № 103, відповідно до якої врегульовувалось питання вивозу морським транспортом продовольчої продукції, яка відповідно до договорів перевалки та відвантаження зберігалась у зернових терміналах Державного підприємства "Маріупольський морський торговельний порт».

У свою чергу встановлено, що Соболевський Г.Г., діючи умисно, з метою надання допомоги державі-агресору у встановленні окупаційного режиму на території Донецької області, діючи на шкоду Україні, умисно організував реалізацію рішення держави-агресора про широкомасштабне заволодіння матеріальними активами суб'єктів господарювання у сфері агропромислового комплексу та металургійної галузі України та їх передачу представникам держави-агресора.

Так, Соболевський Г.Г., обіймаючи посаду першого заступника директора так званого ДУП «Адміністрація морського порту Маріуполя», діючи з метою реалізації постанови від 03.06.2022 № 103, за попередньою змовою та згодою з Пушиліним Д.В., Подліпановим Д.В., Крамаренком А.О. та іншими невстановленими на даний час особами, у невстановлений досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше 03.06.2022, вчинив дії спрямовані на широкомасштабне заволодіння та передачу представникам держави-агресора із зернового терміналу розташованого на території Державного підприємства «Маріупольський морський торговельний порт», матеріальних ресурсів – сільськогосподарської продукції українського походження (пшениці) у кількості 12 400 тонн, яка належала ТОВ «Укртрансгро» (код ЄДРПОУ 33012180, зареєстроване за адресою: Вінницька обл., місто Вінниця, вул. Стрілецька, будинок 1), ТОВ «СТТ» (код ЄДРПОУ 20391267 зареєстроване за адресою: місто Київ, вулиця Басейна, будинок 7 В) та ТОВ «Маріупольський Млинкомбінат» (код ЄДРПОУ 31419401, зареєстроване за адресою: Донецька обл., місто Маріуполь, проспект Адмірала Луніна, будинок 50).

Соболевський Г.Г., діючи з метою реалізації рішення представників вищого політичного керівництва держави-агресора щодо широкомасштабного примусового протиправного заволодіння матеріальними активами суб'єктів господарювання у сфері агропромислового комплексу України, на виконання вказівки Пушиліна Д.В., Подліпанова Д.В., Крамаренка А.О., у не встановлений досудовим розслідуванням час, починаючи з 03.06.2022, забезпечив протиправне завантаження зернової продукції (пшениці) у кількості 12 400 тонн із зернових елеваторів на морські судна та подальше її вивезення до анексованої території Автономної Республіки Крим, зокрема до елеваторів (перевалочних баз) у м. Урожайному, м. Джанкой та с. Амурському на тимчасово окупованій території АРК, Ростова-на-Дону, зернового складу ТОВ «Червоногвардійський елеватор» (с. Червоногвардійське, АРК), зернового терміналу товариства з обмеженою відповідальністю «АВАЛ» (колишня назва – «АВЛІТА»)

(м. Севастополь, АРК) тощо, де здійснено передачу продовольчої продукції представникам агропромислового комплексу Російської Федерації, зокрема: ТОВ «Кубань-Форвард», ТОВ «Червоногвардійський елеватор» та іншим невстановленим досудовим розслідуванням суб'єктам господарювання, визначеним державними органами і структурами Російської Федерації, функціонально відповідальними за управління тимчасово окупованими територіями.

У подальшому, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 15.08.2022, голова так званої адміністрації міста Маріуполя Іващенко К.В., спільно з Подліпановим Д.В., Крамаренком А.О., діючи з метою забезпечення реалізації злочинних рішень держави-агресора, уповноважив Соболевського Г.Г. на виконання обов'язків директора так званого ДУП «Адміністрація морського порту Маріуполя», наділив його повноваженнями щодо забезпечення відновлення та безперешкодної роботи порту, зокрема: для заходу та виходу в акваторію моря торговельних суден, організації вивозу металопродукції та зернових культур, формування внутрішньої структури так званого державного унітарного підприємства.

Таким чином, Соболевський Г.Г., усвідомлюючи протиправність своїх дій, надавши добровільну згоду на виконання обов'язків директора так званого державного унітарного підприємства, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 15.08.2022, діючи на виконання вказівок Іващенко К.В., Подліпанова Д.В. та Крамаренка А.О., забезпечив безперешкодне вивезення металопродукції та зернових культур, які на праві власності належать суб'єктам агропромислового комплексу та металургійної галузі України морськими суднами, зокрема, «RM 3» (ІМО: 8877241, ММСІ: 273379650, прапор РФ) до тимчасово окупованої території АР Крим, в тому числі зернового терміналу Товариства з обмеженою відповідальністю «АВАЛ» (колишня назва – «АВЛІТА», м. Севастополь, Автономної Республіки Крим), морських портів Турецької Республіки, Сирійської Арабської Республіки, Ліванської Республіки, Арабської Республіки Єгипет тощо.

Унаслідок вчинення Соболевським Г.Г. як громадянином України, який добровільно зайняв посаду першого заступника директора так званого державного унітарного підприємства «Адміністрація морського порту Маріуполя» (ОДРН 1229300130498, розташоване за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, проспект Луїна, 99) та, в подальшому, виконував обов'язки директора вказаного так званого державного унітарного підприємства дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництва), з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації рішення представників вищого політичного керівництва держави-агресора щодо широкомасштабного примусового протиправного заволодіння матеріальними активами суб'єктів господарювання у сфері агропромислового комплексу України, а також організації злочинного механізму вивозу морським шляхом української сільськогосподарської зернової продукції, яка на праві власності належить суб'єктам господарювання у сфері агропромислового комплексу України, які виїхали з тимчасово окупованої території Донецької області та відмовились співпрацювати з окупаційною владою країни-агресора, зокрема, ТОВ «Укртрансagro»

(код ЄДРПОУ 33012180), ТОВ «СТТ» (код ЄДРПОУ 20391267) та ТОВ «Маріупольський Млинкомбінат» (код ЄДРПОУ 31419401), останнім завдано матеріальної шкоди на суму близько 70 000 000 грн.

Унаслідок вчинення Соболевським Г.Г. як громадянином України, який добровільно зайняв посаду першого заступника директора так званого державного унітарного підприємства «Адміністрація морського порту Маріуполя» та, в подальшому, виконував обов'язки директора зазначеного підприємства умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництву), з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації рішення представників вищого політичного керівництва держави-агресора щодо широкомасштабного примусового протиправного заволодіння матеріальними активами суб'єктів господарювання у сфері агропромислового комплексу України, передачі їх майна представникам держави-агресора, суб'єкти господарювання у сфері агропромислового комплексу України, які виїхали з тимчасово окупованої території Донецької області та відмовились співпрацювати з окупаційною владою країни-агресора, втратили можливість вільно володіти та розпоряджатися належною їм сільськогосподарською зерновою продукцією на суму понад 70 000 000 грн.

Таким чином, своїми умисними діями, спрямованими на допомогу державі-агресору (пособництвом) з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації рішень держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, вчиненими за попередньою змовою групою осіб, громадянин України Соболевський Григорій Григорович, 02 лютого 1963 року народження, вчинив кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Відповідно до ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;

- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог Кримінального процесуального кодексу України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

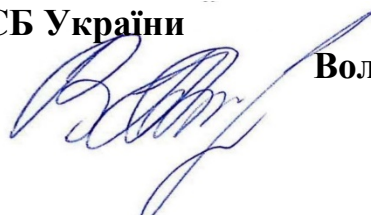
Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Слідчий 2 відділу

З управління досудового розслідування

Головного слідчого управління СБ України

молодший лейтенант юстиції

Володимир РИЖЕНКО

ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор другого відділу**

**управління процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення**

Департаменту нагляду за додержанням

законів органами безпеки

Офісу Генерального прокурора

Юлія ГАПОНОВА

«25» січня 2023 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Письмове повідомлення про підозру від «__» _____ 2023 року отримав о «__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Підозрюваний: _____ / _____

Захисник : _____ / _____

*Повідомлення про підозру здійснив,
письмове повідомлення про підозру вручив,
права підозрюваному повідомив та роз'яснив, а також
пам'ятку про процесуальні права підозрюваного вручив:*

Слідчий 2 відділу

3 управління досудового розслідування

Головного слідчого управління СБ України
молодший лейтенант юстиції

Володимир РИЖЕНКО